

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

אדהבת לשך אכל

עלון זה כולו קודש גם לעילוי נשמתו הטהורה של מורנו ורבנו ועטרת ראשנו, עבד ה' נאמן הרב **ניסים ביטון** זוק"ל וזע"א. בן רבי **מימון ואיזה** ע"ה. נלביע י"ב באייר. רבנו זצ"ל לא זכה לזרע של קיימא, כך שבוודאי יעמוד בתפילה על כל מי שיקרא משנה או תהילים או יעלה לתורה לעילוי נשמתו.

צפון 964

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

לקח פרשיות 'אחרי מות- קדושים' תש"ף "לא תיקום ולא תיטור"-עד כמה? ואיך?

אחבתו של ר' אהרון לאבינו שבשמים לא ידעה גבולות וביום השמיני מל הוא את בנו במאמצים עילאיים ובשמחה רבה בסכין החד כתער שהעניק לו חברו הטוב **יוהן** וקרא את שם התינוק **אפריס**.

כששמע הפריץ הערירי על לידת התינוק בבור מיד ציווה להביא לפניו את אבי הבן והיולדת ואמר להם: "את התינוק אקח לעצמי בעבור חובכם ואתם תצאו לחופשי".

גם אז כשהבחין ר' אהרון שבשרו ליבה של רעייתו כשיצאו מהארמון, החל הוא לעודדה ואף הבטיח לה שאם תהיה חזקה ותצטרף אליו לבטחוננו העצום באבינו שבשמים, בוודאי שתינוק זה יאיר את עיני ישראל בתורתנו הקדושה. באחד הלילות סמוך לגיל **בר מצווה**, נבהל **אפריס** מאד כששמע קול אוהב מתחזק והולך האומר לו: "**יהודי אתה!** **עזוב את הבית הזה ולך לאחיך היהודים!**"

נרעש ונסער רץ **אפריס** ל"אביו" הפריץ והעירו משנתו ולאחר שסיפר לו את אשר שמע, ביטל הפריץ את דבריו וחזר לישון. בלילות הבאים כשחזר הדבר על עצמו כמה פעמים ושמע הוא שוב ושוב את הקול מדבר אליו: "**יהודי אתה!** **קום וברח מכאן!**"

החליט הוא לברוח ולאחר בירור קצר החליט להסתופף בצילו של **המהר"ל מפראג**. "רוצה אני לטייל קצת בעולם!" אמר הוא לפריץ באחת מסעודות הצהריים, וכבר למחרת יצא הוא בלוויית שני שומרים לפראג.

בהגיעו לפראג ביקש ממלווי לטייל לבד בחוצותיה, ומיד שם פעמיו לבית מדרשו של **המהר"ל** שלאחר ששמע את סיפורו קרבו אליו מאד.

אפריס שתה בצמא את דברי תורתו של רבו המהר"ל, וכיון שהפריץ לא נח ולא שקט וחילש את "בנו" בקדחתנות קרא לו המהר"ל ואמר לו: "מציע אני לך להפליג לאוסטראה לישיבתו של **המהרש"ל** שם בוודאי לא יעלו על עקבותיך", ומיד ישב וכתב לו מכתב המלצה נלהב שבסיבתו קרבו המהרש"ל מאד.

אפריס שקד מאד על תלמודו ועלה ונתעלה ועשה חיל, וכשבאחד הימים חלה ונפל למשכב והגיע לשערי מוות הוסיפו לו שם **שלמה** בנוסף על שמו **אפריס**, ואכן ה' עזר והחלים מחוליו ובהקדמה לחיבורו "**כלי יקר**" כתב הוא: "הנה כעת שנת שס"א... נפלתי למשכב בחולי מסוכן עד שהוסיפו לי שם **שלמה** ובחמלת ה' הוציאני מתוך ההפיכה להחיות אותי כהיום הזה, נדרתי לחבר חיבור זה לכבוד ה' וקראתיו "**כלי יקר**"..."

כעת מובן, בן שנוגד לאבא שביטחוננו באלוהיו גדול מאד ומקבל הכל באהבה, בוודאי שכל העולם הזה יהא כאין וכאפס בעיניו. ר' **שלמה אפריס** מחבר ה"**כלי יקר**" נפטר בז' באייר שע"ט לפני 399 שנים זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל.

וה' יזכינו לאוהבו ולעובדו תמיד בלב שלם ובנפש חפצה ובמהירה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביתא משיח צדקנו ובבניין בית מקדשנו ותפארתנו אמן ואמן!!!

כתוב בפרשתינו: "לא תשנא את אחיך בלבבך, הוכח תוכיח את עמיתך... לא תיקום ולא תיטור את בני עמך".

שואל הרב "**כלי יקר**": מדוע בנקימה ובנטירה כתוב "**בני עמך**" ולא כפי שכתוב בפסוקים הקודמים "**אחיך**" או "**עמיתך**"?

ומפרש הוא זלה"ה: יסוד גדול הנחילנו א-לוקינו בציווי זה והוא: איסור הנקמה אינו מתייחס רק כלפי **אח** או **חבר**, אלא אסור לנקום באף יהודי! ואף אם חלילה הזיק ראובן לשמעון מאד, ראוי ונכון ששמעון ימנע לחלוטין מלנקום בראובן, כיון שכל נזק שעושה יהודי לחברו אינו אלא נזק גשמי בממונו או בגופו, אך אין בדעתו לפגוע בנשמתו ולמונעו מלקיים תורה ומצוות, ואין ראוי לנקום על צער גשמי, אבל על הגויים כתוב: "**לעשות נקמה בגויים**", כיון שכל כוונתם להחטיא את עם ישראל ולמונעם מקיום התורה והמצוות, לכן מותר לנקום בהם.

ובסוף דבריו מוסיף ה"**כלי יקר**" וכותב: "כל הגורם לביטול לימוד תורתנו הקדושה הקדוש ברוך הוא מתנכס בו ישירות!" זאת אומרת: אבינו שבשמים מלמדנו בתורתנו הקדושה שכל הנאות העולם הזה וחללו חולפתו הן ואין להן שום קיום, ולכן אין ראוי לו לאדם לנקום בסיבתן בשום פנים ואופן.

רק אדם שחי כך יכול לכתוב שכל העולם הזה חולף הוא ואין ראוי לנקום באף אדם, אם כן, מאיפה קיבל הרב "**כלי יקר**" הבנה נפלאה זאת? מניין שאב הוא את הכח לחיות כך תמיד? תשובה לכך נבין מהמעשה הנפלא דלהלן:

ר' **אהרון**, אביו של הרב "**כלי יקר**" שכר בית מרוח מהפריץ המקומי שהיה מפורסם בשנאתו ואכזריותו הגדולה ליהודים.

כל תושבי העיר נדהמו לראות את הפריץ מגיע בלוויית השוטרים בשעת בוקר מוקדמת לביתו של ר' **אהרון** שגרר באכזריות עם רעייתו המעוברת עד לבור שבחצר הפריץ, אליו הושלכו הם על אשר לא שולמו לפריץ דמי השכירות במועד. **יוהן**, אחד ממשרתיו של הפריץ שהכיר ביושרו של ר' **אהרון**, החליט להצילם, ומידי יום היה זורק כיכר לחם לתוך הבור כדי שלא ימותו ברעב.

במשך כל אותם ימים קשים היה ר' **אהרון** מעודד את אשתו ומדבר על ליבה שלא תתיאש חלילה ועל אף מצבם הקשה מנשוא, היה הוא שר ומזמר לא-לוקי ומבקשו שיפדהו ממותו.

גם כשפתחה אשתו את פיה בחוכמה ושאלתהו: "הלא נמצאת אני בחודש התשיעי להריוני ושעת לידתי מתקרבת והרי ברור הדבר שבתת תנאים אלו ימות התינוק מיד בצאתו לאוויר העולם ואולי אף אני אחריו, אז מניין לך הכח לשיר ולזמר?" ענה הוא לה: "הסירי כל דאגה מליבך! גם יהודי הנמצא בבור שרוי הוא בידי בורא עולם! ובטוחני שאבינו שבשמים לא יעזבונו וישמור ויציל אותנו ואת התינוק מכל נזק ומחלה!"

באחד הימים כשעבר **יוהן** על שפת הבור לא האמין הוא למשמע אוזניו שבושמעו קול תינוק בוכה עולה מהבור, ותנמתו גדלה שבעתים כשהטיה אוזנו לבור ושמע עדיין את ר' **אהרון** שר ומזמן לא-לוקי על הילד שחנן אותו זה עתה.

בברכת הללויה, שבת שלום,
חודש טוב ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

עשה לך רבי

הודעה חשובה מאד!!!

כיון שעדיין בתי הכנסיות ובתי המדרשות סגורים, הנני ממשיך להעתיק חומר ממה שכתבנו בעלונים הקודמים, בתוספת נופך בשעת ההעתקה. עלון זה כפי קודמו מופץ אך ורק באימיילים ולכן אבקש בזאת מכס להפיץ את העלון בכל יכולתכם. לקבלת העלון באימייל או בוצאפ שילחו הודעה לנייד: **משה יזדי 052-66-06-733**

תשובה: ידידי היקר והנכבד!

א.מסכים אני בכל לב עם דבריך שהשבת תבעה את עלבונה אלא שנראה לי להוסיף ולהדגיש שצערם הגדול של הורייך היקרים הוא שהכריע את הכף וגרם להם להיענש, שהרי כולנו מודעים לכך שיש "מחללי שבתות" מאחינו ואחותינו שברוך ה' לא נשברה רגלם ומברכים אנחנו אותם שלעולם לא תיפגע אף ציפורם, אז מדוע אחיך נענשו? הוא אשר כתבתי: כיון שלא היטו הם את אוזנם לתוכחתו הצודקת של אביך היקר וציעורוהו **מאד באותה שבת**, התקבל הקיטרוג עליהם ונענשו.

ב.קטונתי מלחשב חשבונות שמים, ומפני כבודם של אחיך היקרים חששתי מעט לכתוב ולפרט כדלהלן אודות פציעתם, אך לבסוף החלטתי לכתוב את הנראה לי ובוודאי שיתחזקו הקוראים מדברי בשורות הבאות ויהא זה לרפואתם השלימה של אחיך היקרים. ג.ידוע לכולנו שה"מחלל שבת" נענש בסקילה, ובמסכת **כתובות** [דף ל' עמוד ב'] אמרו חכמנו זכרונם לברכה: **"מי שחייב סקילה נופל מראש הגג או חיה דורֶסְתוּ"**, [בזמנים שעברו היו החיות משמשות כלי תחבורה], זה בדיוק מה שקרה עם אחיך היקרים, שניים מהם נפגעו מ"חיה דורֶסְתוּ" שנפצעו [נדרסו] מאופנוע וטרקטורון, ואחיד הגדול נפל מראש הגג.

ד.על אף שמוכן מדבריך שגם אתה לא הטית אוזן לתוכחתו של אביך ועברת על ההלכה האוסרת לצאת לדרך סמוך כל כך לכניסת השבת, בכל זאת לא נענשת כיון שהיית הראשון שהירהרת **"הירהורי תשובה"**, ואף אמרת לכל המשפחה שנראה לך **שהזלזול בכבוד השבת גרר בעקבותיו עונשים קשים אלו**, הירהוריך ודיבוריך אלו היוו הם "חזרה בתשובה" על עבירה זאת והצילוך שלא נענשת, ואוסיף ואדגיש: אחיך הגדול שביטל את דבריך הנכונים והצודקים, נענש הוא כפליים ושתי רגליו נשברו, לעומת אחיך ששבר רגל אחת.

ה.לעצם שאלותיך: "איך מקלים עליהם ומזרזים את רפואתם?" חכמנו זכרונם לברכה לימדונו: "תשובת המשקל מוחקת העון וליקון במשקל הפגם!! עשיית תשובה במשקל העון!! דהיינו: כיון שאחיך היקרים נכשלו בכך שלא נזהרו בכבוד השבת, לכך ראוי ונכון שתקבלו כולכם על עצמכם להקדים ולקבל את השבת בביתכם כעשר דקות או רבע שעה לפני זמן **"כניסת השבת"** המצויין בלוח השנה, וכדאי מאד שתשתדלו **יותר** בעינוגה של השבת ותטרחו **יותר** להכין לכבודה מיני מטעמים ותבשילים, ותוך כדי הכנת הסלטים ובישול התבשילים, תדגישו ותאמרו שטירחתכם זאת תהא לרפואתם השלימה של אחיכם היקרים, וכבר הבטיח ה"חפץ חיים" שכל הזוכה ועושה זאת רואה ישועות נפלאות בכל הצריך לו, שהרי אמרו חכמנו זכרונם לברכה: **"כל המענג את השבת נותנין לו משאלות ליבו"**. [מסכת שבת דף קט"ו עמוד א']

ו.ראוי ונכון שלפני שתקבלו עליכם את הקבלה הנ"ל תבקשו את סליחתם של הורייכם היקרים, ולאחר שתבקשו את סליחתם צריכים הם לומר לכם בפה מלא: **"אנחנו מוחלים לכם!"** ז.כדי להקל מיידית על אחיך הגדול שמתייסר מאד מכאבים, כדאי מאד לבקשו שיתקשר ממיטת חוליו לחברים וידידים ויספר להם בכנות את כל אשר כתבת, החל מהזלזול בכבוד השבת, עוֹבְרֵי לאי שמיעת תוכחת אביך, וכלה בעונשו הנורא, ולבסוף יבקש מהם שיתחזקו איתם הם בכבודה של השבת, ויקבלו על עצמם לרפואתו להקדים בביתם את כניסת השבת.

ח.ידידי היקר!! מכיר אני אישית עשרות אנשים שזכו וניוושעו בישועות למעלה מדרך הטבע, לאחר שעשו כדברי ה"חפץ חיים" הנ"ל וקיבלו על עצמם להקדים את **"כניסת השבת"** בביתם כעשר דקות או רבע שעה מוקדם יותר.

חולים קשים נתרפאו! חשוכי בנים במשך שנים שנפקדו! ועוד! ט.אסיים בברכת רפואה שלימה לאחיך היקרים וישר כוחך לעד! י.שבת שלום חיים טובים ישועות מקיפות וכל טוב!!

שאלה: לכבוד הרב שלום וברכה!

ברוך ה' זכינו אני ואחי ונולדנו להורים דתיים שחינו אותנו בדרך התורה והמצוות, וכיון שאבינו היקר היה קצת קיצוני בדעותיו לא תמיד אהבנו לשמוע את הערותיו והארותיו, כך שכשהיה באפשרותנו היינו מתעלמים לחלוטין מדבריו עוד בהיותנו נערים, וכשגדלנו יותר זכרנו את הימים הקשים בהם ננפנו קשות הן בתוך ביתנו והן כשהתארחנו, ולכן התדרדרנו קצת ובמשך שנים ספורות לא שמרנו תורה ומצוות כפי שצריך, על אף שהיה ברור לנו שזאת תהא דרך חיינו ובשלב מסוים נחזור לקיים תורה ומצוות כפי המחוייב.

כפי שחשבנו כך אכן היה, זכינו כולנו כל האחים לחזור ולהתחזק שוב בקיום תורתנו הקדושה, והכל מתוך אהבה, והקמנו בתים לתפארת, ובכל זאת היו דברים שלא דקדקנו בהם כפי חיוב ההלכה ולכן הרבה פעמים נסענו לבית הורינו שמחוץ לעיר, כשעה לפני כניסת השבת, כשהנסיעה אורכת מינימום 45 דקות. אבינו היקר ביקש מאיתנו הרבה פעמים לצאת קצת יותר מוקדם כפי שמחייבת ההלכה כדי שלא ניכשל חלילה בחילול שבת, ועל אף שהבטחנו לו שנעשה זאת, תמיד התעכבנו שוב ברגע האחרון והיינו מגיעים לבית ההורים דקות ספורות לפני כניסת השבת למגינת ליבם של הורינו היקרים.

אבינו היקר לא היה לו מנוח מכך ובמשך כל השבת היה נטול מצב רוח, ועל אף שהיינו מחליטים שלא לצערו יותר ולצאת מביתנו יותר מוקדם בכל זאת היה הדבר חוזר על עצמו כאילו שלא היתה לנו שליטה על חולשתנו זאת.

לאחר שהדבר חזר ונשנה במשך חודשים ארוכים, ובאחד השבועות הגענו ממש בכניסת השבת לבית ההורים, אבינו היקר כעס מאד וצעקאותיו נשמעו בכל חלל הבית, ובתוך דבריו הודיע הוא לנו חד משמעית שמעתה ואילך אינו רוצה כלל שנגיע להתארח בשבתות, ואף אמנו היקרה הצטרפה לדעתו ואמרה שמעתה ואילך לא תזמין אותנו לשבתות, וכל המפגשים המשפחתיים יתקיימו אך ורק בימי החול. התביישנו ונפלענו, אך היה ברור לנו שהצדק איתם והסכמנו.

וכאן אני מגיע לשורות הקשות שבמכתבי זה.

באותו שבוע ביום ראשון בצהריים נפגע בן אחי ברגלו, מרוכב אופנוע שדהר ופגע בו קשות, ובאותו ערב כשיצא אחי מבית החולים לאחר שביקר את בנו, נפגע אף הוא ברגלו מרכב חולף והוצרך לעבור ניתוח והשתלת פלטינות.

למחרת ביום שני בבוקר פתח אחי האחר את דלת הכניסה של הבניין ובריצה יצא הוא החוצה, ולפתע מבין הבניינים הגיח מולו במהירות רוכב טרקטורון שריסק את רגלו ועבר הוא ניתוח קשה ומסובך שלצערו הרב לא הצליח במאה אחוז.

צירוף המקרים גרם לי לחשוב שאולי הזלזול בכבוד השבת גרר בעקבותיו עונשים קשים אלו, ואף אמרתי זאת לכל המשפחה, אך אחי הגדול ביטל את דברי ואמר שאין לזה קשר.

הורינו היקרים נחרדו מאד מהמקרים וביקשו מאיתנו לגשת לאחד הרבנים ולבקש את ברכתו ועצתו, גם את זאת לא עשינו כיון שהיינו טרודים בצורכי חיינו ובאחינו הפצועים.

באותו שבוע ביום שישי עלה אחי הגדול לגג כדי לטפל בניזילת המים מהדוד שמש שלו, ותוך כדי עבודתו מעד הוא ונפל למרפסת השכן ושבר את שתי רגליו.

השכן לא היה בבית וכך שכב הוא במרפסת זועק מכאבים ואשתו וילדיו היו בטוחים שהוא עדיין על הגג עסוק בתיקון הדוד שמש, ורק סמוך מאד לכניסת השבת כשלא ענה הוא לקריאות השכנים עלה אחד מהם לגג ולאחר חיפוש ארוך שמע הוא את גניחותיו בקול שקט מאד של שלב עילפון.

כיום אנחנו בטוחים שהשבת תבעה את עלבונה, וכולנו רוצים לעשות הכל לרפואתם. מה עושים? איך מקלים עליהם? אחי הגדול מתייסר מאד ומקבל כדורים קשים לשיכוך כאבים, מה עושים כדי לזרז את רפואתם? ממני אח כאוב ומייסר. תודה.

אורה של תורה!

"קדושים תהיו כי קדוש אני ה' א-להיכם".

אמרו רבותינו: "פרשה זו נאמרה בהקהל". ההסבר הפשוט הוא שמשם רבנו הקהיל את כל העם לשמוע הציווי הזה מפני חשיבותו. והוסיפו חכמי המוסר גם את הביאורים הבאים:

א. אין האדם זוכה לקדושה אלא כשהוא **מבטל את עצמו מפני הכלל**, היינו שרואה עצמו כחלק בלתי נפרד מקהל ישראל. וכשיש "הקהל" אז יהיה "קדושים תהיו"!

ב. 'קדושה' פירושה הבדלה ופרישות. אך יחד עם זאת, הקדושה שדורשת תורתנו הקדושה מאיש הישראלי, אין הכוונה שיהא מתרחק ונבדל מן הבריות ומן העולם, אלא אדרבה! שיהא דווקא מעורב בין הבריות "בהקהל", ויחד עם זה ינהל את חייו בקדושה ופרישות. שה"קדושים תהיו" יהיה "בהקהל".

ועל דרך זו ביאר הרבי **מנחם מנדל מקוצק** זיע"א את מאמר חכמינו ז"ל: "שלמה המלך תיקן עירובין ונטילת ידיים". היינו ששלמה המלך תיקן שתהיה דעתו של האדם מעורבת עם הבריות, "עירובין". ויחד עם זאת תהייה ידיו נטולות ופרושות מהבלי העולם הזה ותענוגותיו, היינו "נטילת ידיים".

ג. יש שבתוך ביתו מתנהג כקדוש וטהור, בעוד אשר בחוץ מתבייש ביהדותו ומתנהג כאחד הריקים. כדרך שהיו אומרים ה"משכילים": "תהיה יהודי באוהלך ואדם בצאתך" ה' ירחם! אלא התורה מצווה "בהקהל", היינו גם בקהל עם, ברחוב, בחברה, בין מכרים וזרים, התנהג בקדושה.

ד. גם אם יש חלילה בעם ישראל יחידים הרחוקים מן הקדושה, בעלי דרגה נחותה ביותר, ברם, כשמתבוננים בעם ישראל בכללותם ובשלמותם, אז ניכרת מעלתם, תכונותיהם הנאצלות ומידותיהם התרומיות, אשר משמשות דוגמה ומופת לכל העולם. לנוכח גדלותו ורוממותו של כלל ישראל, מיטשטשים ונעלמים לחלוטין אותם יחידים מושחתים עם מעשיהם הרעים. "קדושים תהיו", אכן בני ישראל עם קדוש הם כאשר מתבוננים בהם "בהקהל" מנקודת מבט כללית.

מאורי התורה

מאירים את הפרשה

הכהן הגדול מתוודה היה על כל עוונות ישראל בסמכו את ידיו על השעיר לעזאזל. אותו שעיר היה נשלח ביד איש עיתי למדבר, שם היה דוחפו מהצוק יחד עם עוונות עם ישראל.

סתרי תורה יש כאן, ואין לנו עסק בנסתרות, אך כתב רבנו החזקוני זיע"א בשם המדרש, כי "איש עיתי" שפירושו: "אדם זמני", נקרא כך משום שהשולח את השעיר לעזאזל היה מת באותה שנה.

וכדי שלא ימות אדם מישראל קודם זמנו, חכמי ישראל בעלי רוח הקודש היו בוחרים ברוח קודשם אדם שבלאו הכי נגזר עליו למות באותה שנה והוא זה שהיה לוקח את השעיר לעזאזל.

נשאלת השאלה: מה עשה? מה חטאו? הרי נטל הוא חלק במצווה, במעשה הכפרה!!! מדוע היה עליו למות באותה שנה? והלא אדרבה כיון שבמעשהו זה מכפר הוא על עוונותיהם של כל ישראל, ראוי הוא לכאורה לאריכות ימים, אם כן, מדוע נגזר עליו למות באותה שנה? גם אמרו רבותינו שיש עניין לשרוף עם החמץ גם את הנוצה והנר שבהם נעזר בחיפושו אחר החמץ, ומדוע? מילא החמץ הרומז ליצר הרע, דינו בשריפה, אך הם רק עזרו בחיפוש, ביקשו להועיל, ואכן הועילו, ומדוע יישרפו?!

אלא, זאת עלינו לדעת: מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא לא אוהב את אלו המחפשים מומים וחסאים, ומלווים את השעיר נושא העוונות... ה' יתברך אוהב את אלו הרואים טוב בישראל, הממליצים עליהם זכות, המלמדים עליהם סגוריה! כי הטוב, רואה טוב. הזכאי, מכריע לכף זכות. הצדיק, שואף להרבות את הטוב ולהצדיק עוד יותר, והנצמדים לחפש רע ועוונות או חמץ, גם בהם נדבקים העוונות והרע והחמץ ועליהם להישרף.

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך בחשק נמרץ מאד"!!! [ר' נחמן מברסלב זיע"א]

סיפור לשולחן השבת...

מסופר על נפוליאון קיסר צרפת שהכריז מלחמה על מדינות אירופה, והפליא בניצחונותיו את העולם, הוריד מלכים מכיסאם והושיב אחרים תחתם.

פעם, כשחזר רבי מאיר אנשיל רוטשילד הביתה מחנותו בשעת לילה מאוחרת, נכנס אליו הנסיך וילהם כשעל פניו מסווה לבל כיירוהו. סיפר לרוטשילד שבורח הוא מחיילי נפוליאון, והוא גלמוד רעב. מיהר רוטשילד והביא לו עוגות ויין. גם רעייתו של רוטשילד מיהרה והגישה מטעמים לכבוד הנסיך הבורח. אחר שסעד את לבו אמר: "הצרפתים החרימו את כל נכסיי, את ארצי חילקו והורידוני מכסא מלכותי וכעת מבקש נפוליאון להרגני. אשתי ובני הגיעו לארץ מקלט בדנמרק ואני הבאתי שקים מלאים כסף וזהב, והם בעגלה הניצבת פתח ביתך. אנא עזור לי! הצפן נא את כספי וזהבי בביתך עד יעבור זעם, שלשה מיליוני שקלי זהב. שמעתי על יושרך וצדקתך ואין לי במי להאמין זולתך. בינתיים רשאי אתה לשאת ולתת בהם כרצונך, ותחזירם אלי אחר שובי בשלום לממשלתי ולארצי". מיד הבטיחו רוטשילד שעם שובו לשלום יחזיר לו את כל רכושו.

הנסיך יצא בחצות הלילה ונעלם בחשיכה. רוטשילד העביר את האוצר אל מערה נסתרת תחת רצפת הבית, שלא נודע מקומה לאיש. אך עוף השמים יולך את הקול, ונפוצה השמועה שהנסיך הפקיד את כל כספו אצל רוטשילד.

לאחר מספר ימים באה פלוגת צבא צרפתים והתייצבו פתח הבית. מפקדם דרש מרוטשילד למסור לידיו את אוצרו של הנסיך, ואיימו שידונו אותו למיתה אם יסרב. בתחילה הכחיש את הדבר. החילו לערוך חיפוש בבית אך לא מצאו דבר. לאחר אימונים נמרצים ניגש רוטשילד אל קיר עליו הייתה תלויה תמונה גדולה, הסיר אותה וגילה דלת קטנה. הוציא מפתח קטן מכיסו, פתח את הדלת וירד עם המפקד אל חדר נסתר. שם היו מונחים ארנקים מלאים שקלי זהב. פנה רוטשילד למפקד ואמר: "פה ימצא אדוני שני מיליון ושמונה מאות אלף שקלי זהב, הרי הם לפניך".

מיד הוציאו הם את הכל והלכו לדרכם. אז קרא רוטשילד לבניו ואמר: "בני היקרים, הבטחתי לנסיך להחזיר לו את רכושו ועדיין שמור הוא אצלי. את כספי וזהבי שלי נתתי להם, וכעת נשארנו דלים וריקים". ויענו הבנים: "לא דלים וריקים אנו, אם יש לנו אבא ישר ונאמן כמוך. בטוחים אנו כי ביושר לבבנו ובכשרון רוחנו ימלא ה' את חסרונונו"!!

ואומנם שוב לא האירה ההצלחה את פניה לרוטשילד ובניו, וילך הלך וגדול עד כי גדל מאוד.

בליל חג הסוכות תקצ"ב נפטר רבי מאיר אנשיל רוטשילד, היקר והישה באדם. בינתיים נהפך הגלגל על נפוליאון, הוא הודח מכיסאו, וכל המלכים חזרו לארצם, בתוכם גם הנסיך וילהלם. בשנת תקצ"ג הגיש בנו של רוטשילד בקשה לפגוש את הנסיך. בעומדו לפניו הציג עצמו כבנו של המנוח, רבי מאיר אנשיל שנפטר לפני כשנה. הנסיך הביע צער רב על מות אביו ואמר כי ידוע לו שתחת איומי רצח נאלץ אביו למסור את הונו לידם. אלא שבנו של רוטשילד הפסיקו והודיע לו את כל האמת על מה שקרה, שאת כספו שלו בסך שני מיליון ושמונה מאות אלף שקלי זהב נתן למפקד הצבא, ואילו את כספו של הנסיך שמר כפי שהתחייב, וכעת מבקש הוא להשיב את כספו וזהבו של הנסיך לידיו.

הנסיך התרגש ואמר: "לא אדוני, רואה אני כי ישר ונאמן אתה כאביך, הכסף כולו נתון לך. ואבקשך שתהיה סוכן ביתי כאביך ז"ל, כי ברור לי בהחלט שבין העמים לא נמצא מי שיוכל להתחרות במידות הצדק והיושר של אביך המנוח. תן לי יקירי, לגמול לכם רק מעט מחסדו ורוח נדיבותו של אביכם המנוח".

מאז נעשה בית האחים רוטשילד למרכז הכספים, הנסיך פרסם ברבים את פרשת פקדונו בידי רוטשילד והלל מאוד את יושרו וצדקתו, ונתקדש שם ה' ברבים. גם הסופרים הנוצרים מביאים סיפור נפלא זה בספרי ההיסטוריה שלהם.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

צדיק וישר הוא!!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפרה ע"ה.

כתבנו רבות אודות אהבתו הגדולה של מור אבינו זלה"ה לתלמידי חכמים. ובכל זאת אוסיף ואכתוב את אשר סיפר לי אחד האברכים היקרים שבירושלים עיר הקודש. "למדתי בישיבה לבעלי תשובה "מחנה ישראל". כיון שזכיתי לחזור בתשובה והורי ואחי ואחיותי המשיכו בדרכם ולצערי הרב אף התנגדו לדרכי והיקשו עלי מאד, לא נותר לי אלא להתפלל עליהם ולזעוק לחזרתם בתשובה.

יום אחד התפללתי תפילה מנחה ב"שטיבלאך" שבבית ישראל, ובאותה תפילה דמעתתי ובכיתי מאד כיון שהורי היקרים הגיעו לישיבה ונזפו בי קשות וביקשוני לחזור הביתה ולאורח חיים חלוני. היה לי ויכוח קשה ונוקב מאד איתם, ובתפילת מנחה הכל צף בראשי ובכיתי המון.

כשרציתי לצאת בסיום התפילה מבית הכנסת ניגש אלי מור אביך זלה"ה, ובחיוך מאוון לאוון פנה אלי ושאלני: "מדוע אתה בוכה כל כך?" מסיגנון שאלתו השתכנעתי שאין זה מתוך סקרנות אלא מתוך רצון לעזור, ולכן סיפרתי לו על הורי היקרים. בסיום דברי הוא תפס בידי ואמר לי: "בוא איתי". בדרך הוא עודד אותי מאד, גם מחמת סיפורי על חייו האישיים וגם מחמת המעשיות שסיפר הוא לי בדרך, וכשהגענו לביתו הוא אחז בידי ואמר לי:

"מהיום זה ביתך! אני מבקש ממך לבוא לכאן בכל יום! אתה רואה שאני ואשתי פה לבד ואשמח מאד אם תהיה אורח שלי בכל ארוחת צהריים". תוך כדי דיבורו הוא ביקש מרעיייתו שתמזוג לי לאכול, וכך כשהוא יושב לצדי ישבתי ואכלתי ודבריו הערבים והמתוקים ממש החיו את נפשי. השתדלתי להגיע הרבה לביתו, אך בכל זאת היו ימים בהם נבצר ממני מלהגיע, וכשנעדרתי כמה ימים רצופים ראיתני לפתע בפתח הישיבה כשהוא שואל עלי ומבקש לראותני, התרגשתי מאד מהתייחסותו האבהית אלי, ובכל פעם נפעמתי מחדש מדאגתו האישית ואהבתו הגדולה, ומחובתי להדגיש בפניך שבזכותו החזקתי מעמד וברוך ה' זכיתי להקים בית עם בחורה דתיה, וברוך ה' זכינו לשלושה ילדים נפלאים".

זכותו תגן עלינו אמן.

תנצב"ה.

'טיב יומי' שהבל לבסבס!!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

דפוס צבעים אמיתיים

וזאת לעדות!!!

מעיד אני בזאת שהאנשים שפרכיהם רשומים על בקבוקי השמן, אמרו מפורשות שלאחר שהשתמשו ב"שמן מרפא" המופץ על ידינו, נרפאו הם לחלוטין ממחלות קשות וחולאים גדולים פנימיים וחיצוניים, וכל הכאבים שסבלו מהם ככל סיבה שהיא נעלמו כלא היו, ושמחת חייהם חזרה אליהם כמקדם!!

ברכת רפואה שלמה ומיידית הרב משה יזדי מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתה!!
לרכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ צרו קשר:
עליזה - 054-58-44-363.

בלוס אנג'לס: יפעת - 1-323-449-8184 (\$180 כולל משלוח).

מצוה לפרסם זאת לתועלת ורפואת החולים!

תיקון לנשמות הנפטרים!!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתנו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיים של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרם" המובא בספר "קונטרס היחיאל". כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו וזיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על אבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם. שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. רותי: 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-890-80-65.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלוני בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של יורם ואורלי צהלה הי"ו, מיכאל חיים הי"ו איתן הראל הי"ו, ר' אריה חירי הי"ו, דוד כהן הי"ו אליהו שמעון בן יגיי הי"ו, יעקב ואורלי דניאל הי"ו, חגי כהן הי"ו, מנשה נגי בן רות הי"ו לימור כהן תחי", יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "יהי דבר ה' אלי..."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:	אחים יקרים ואהובים!!
ירושלים: 18:44 [19:04]	ירושלים: 8:38	ירושלים: 13:09	ירושלים: 19:59	ירושלים: 20:36	זיכרו! איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!
תל אביב: 19:01	תל אביב: 8:39	תל אביב: 13:11	תל אביב: 20:01	תל אביב: 20:34	
חיפה: 18:54	חיפה: 8:38	חיפה: 13:10	חיפה: 20:02	חיפה: 20:37	והנזהר בכך תבוא עלינו ברכה וטובה וכל טוב.
אילת: 18:46	אילת: 8:41	אילת: 13:10	אילת: 19:55	אילת: 20:29	
באר שבע: 19:00	באר שבע: 8:40	באר שבע: 13:11	באר שבע: 19:59	באר שבע: 20:35	

עלון זה כולו קודש גם לרפואת הילדה המתוקה והנפלאה הדס בת מירב תחי' יהי רצון שאבינו שבשמים ישלח לה רפואה שלימה לכל איבריה וגידיה ותזכה ותתפתח בכל המובנים כפי כל בנות גילה, ויזכו הוריה היקרים לגדל אותה ואת אחיותיה מתוך בריאות איתנה וישוב הדעת גמור ויראו מתוך בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות אמן!!!